

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetii, 1647

De Caeremonijs in priuata Horarum Canon. recitatione. Cap. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9521

made maioris non dicit, *Iube Domine*, nec in fine, *Tu autem Domine*, ob causas à nobis allatas *Sectione 6. c. 13. n. 11.* pag. 99. Quæ etiam omittuntur Vesperi ad ientacula brevia in diebus ieiuniorum; in quibus, qui benedicit, aut gratias agit, multa omittit de communi benedictione, aut gratiarum actione; qua in re abundat, quisque in sensu suo, & varie sunt formulæ Regulatum. Rubrice Breuiarii nihil praescribunt de hac re; vt intelligamus, ientacula vespertina in diebus ieiuniorum concedi secundum indulgentiam, non secundum imperium; & integrum ieiunium Ecclesiasticum, non admittere, nisi vnicam comedionem, qua in Breuiario vocatur cena, ad quam adhibentur benedictio, & gratiarum actio cena assignata.

14. De lectione vero quid dicemus? Augustinus dicitur auctor lectioonis ad mensam à Gemma lib. 2. cap. 63; vt mentes cum corporibus reficiantur, iussa fuit ad mensam Episcoporum ab Eusebio Papa, vt in Epitome Conciliorum, deinde ad mensam Sacerdotum à Conc. Nancensis, & Tolet. 3. c. 7. à Gratiano relatis distin. 44. Origenis tempore fuisse in usu hanc lectioinem tradit Hieronymus in epist. 8. ad Marcellam. In Cœnobiosis Re-

gularium adhibitam suisse scribit Basil. in regul. breuiar. interrogat. 180.

15. S. Bernardus a Radulpho citatus propos. 11. curabat legi in Refectorio libros sacrae Scripturæ, qui non leguntur in Choro; & post libros Machabæorum legi, quatuor libros Euangeliorum, dimissis, seu omissis Passionibus, quod postremum, meo iudicio, est maximè notandum, & ad maiorem Dominicæ Passionis reverentiam obseruandum videtur, ob auctoritatem tanti Patris.

16. Itinerarium post Benedictionem Mensæ ad usum Cleri collocatum est in fine Breuiarij; cuius auctor est incertus, neque reperitur in antiquis Breuiarijs. Habetur autem paulò longius pro itinere Prælatorum in Pontificali antiquo, cum Canticis, Antiphona, Versibus, & Orationibus, una mutata, & altera ante Canticum addita, vt ferè idem sit cum nostro Clericorum Itinerario. Porro Antiphona, Canticum Zacharie, preces, & Orationes, quarum ultimæ duæ diuisim habentur in Sacramentorum libro Sancti Gregorii, sunt itineri cuiuscumque faciendo satis accommodatae: Conuenit autem Clerico semper orare, vt itinere suo perueniat ad Deum. Atque hic finis est Breuiarij Romani.

SECTIO DECIMA.

De Cœmonijs ad Horas Canonicas adhibendis.

H Ora Canonice, vel ab uno, vel à pluribus simul; vel extra Chorum, vel in Choro, vel solemniter, vel minus solemniter recitari possunt: quibus modis cum peculiariis accident Cœmonijs, de his reliquum est, vt breuiter agamus.

SECTIONIS X. CAPITA III.

- 1 *De Cœmonijs in priuata Horarum Canon. recitatione.*
- 2 *De Cœmonijs Horarum Canon. in Choro recitandarum.*
- 3 *De Cœmonijs Horarum Canonicarum in Choro solemnius recuandarum.*

De Cœmonijs in priuata Horarum Canonicarum recitatione. Cap. I.

- 1 **C** Onuenerter statut ad Orationem Dominicā, Salutationem Angelicam; quia sunt de textu Euanglico: ac Symbolum item Apostolorum, vt ad fideli confessionem promptiores videamur, Item

Item ad Horatum initia, quibus adiutorium diuinum imploramus, & laude Deo Trino tribuimus ad Inuitatorium, ne segnes videamur, dum alios invitamus ad Hymnos, qui sunt laudes Dei solemniiores inter quos, *Te Deum*, quoque numeramus. Ad Versus quosque Nocturnorum, & post Hymnos, quia ijs, ut docuimus supra, conuertimur, & excitamur in Deum, ad textum Euangeli ante Homiliam quod per se patet, ad Capitula, que sunt breues exhortationes maiorum, ad Cantica, *Benedic tus*, *Magnificat*, & *Nunc dimittis*, quæ vocantur Euangelia. Ad Orationes denique omnes, quibus immediatae Deum alloquimur (excepto triduo maioris Hebdomadæ) & ad preces, quæ præcedunt.

2. Standum erit tempore Paschali, & in omnibus Dominicis, à primis earum Vesperis ad Antiphonas B.V. quæ dicuntur in fine officij, ex causis supra allatis.

3. Ad Psalmos standum effet, ut supra probauimus, *Secl. 5. cap. 8.* sed pluri-
mi sedent, non pauci partim sedent, par-
tim stant, quia spiritus prompuis, caro at-
tem infirma. Ad Lectiones quoque in
officio paruo B. Virg. in Adventu lauda-
bilius statut; quia sunt de Euangilio.

4. Genuflectendum autem erit ad ea verba Inuitatoriij: *Adoremus*, & *procidi-
amus*, ut in Cærement. Episc. lib. 2. cap. 6.
quod monent eadem ipfa verba. Item ad preces feriales in Laudibus, Vesperis,
& Horis, in diebus nimis penitentiarum dicatis. Item ad Preces in officio Defunctorum, maioris mortoris gratia. Item in Hymnis ad ea: *Veni Creator Spiritus*:
Ave Maris stella: *O Crux ave fons uni-
ca*: *Tantum ergo Sacramentum*, si coram Sacramento dicitur, ex Cærem. Episcop. lib. 1. cap. 28. quidam laudabiliter ad ea quoque: *O salutaris hostia*; & cause patent ad maiorem reverentiam; qua etiam de causa genuflectimus ad ea in Hymno,
Te Deum, *Te ergo quesumus*, &c. ex Cærem. lib. 2. cap. 5. & 6. Denique ad Antiphonas B. V. quæ dicuntur in fine officij, & ad Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, & Symbolum Aposto-

lorum, quæ dicuntur in fine Completorij, (exceptis Dominicis, & tempore Paschali, ut supra dictū est) erit genuflectendum.

5. Præterea caput inclinandum erit ad Versum, *Gloria Patri*, & *Filio*, &c. ad nomen, IESV, MARIE, & Sancti, de quo officium recitat. Item ad *Confessor*, &c. quod in Prima, & ante Completorium dicitur, usque ad *Misereatur*, inclusuē, ab eo, qui dicit, & cui dicitur, respectiuē, ut in Missa.

6. Signum crucis adhiberi debet, pollice sibi signando os, ad illud, initio Matutini, *Domine labia mea aperies*, &c. ut in Rubricis Breu. de *Matuino* tit. 13. num. 1. Item manu extensa signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero usque ad destrum, cum dicitur, *Dens in diu-
nitorum*, &c. Item ad versum, *Adiutorium
nostrum*, ante Confessionem in Pri-
ma, & Completorio, sumpto ritu ē Mis-
sa, ut tit. 15. dicitur de *Prima*, numero 2. Item ad *Indulgentiam*, ut in Missa; & ad ea in fine Primæ: *Dominus nos benedi-
cat*; & in fine Completorij: *Benedicat,
& custodiat nos omnipotens*, &c. Aliqui signum crucis cum pollice formant in-
pectore ad: *Conuertenos Deus*, &c. quæ omnia causas habent facias apertas, & congruentes. Laudabile quoque est li-
gnum crucis fieri ad Antiphonam de
Cruce in officio feriali.

7. In Psalmis Gradualibus, quæcumque preces dicuntur flexis genibus ad mōtorem, & luctum indicandum; multoque magis hęc genuum flexio congruit Penitentialibus Psalmis Litanij, & Ora-
tionibus (quæ tamen Orationes à stante Hebdomadario dicuntur) ut prescriptum est in fine Breuiarij. Ad alia non incongrue sedetur. Percutiunt sibi pectus aliqui ad *Agnus Dei*, sicuti in Missa. Bene verò percutiunt pectus, ad ea in confessione ad Primam, & Completorium: *mea cul-
pa*, &c. ut fit in Missa.

De Cærementis Horarum Canonica-
rum in Choro recitandarum. Cap. II.

1 P rōprios mores vnaquaque habet
Ecclesia, & laudabiles consuetudi-
nes,

L 2 nes,